

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120370834
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120370834.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu Poštová banka a. s. so sídlom Bratislava - Nové Mesto, Dvořákovo nábřeží 4, IČO: 31340890, právne zastúpeného Advokátska kancelária RELAVANS s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8A, IČO: 47 232 471, proti žalovanému T. O., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom U. D. č.XX, zastúpenému Občianskym združením OSPO Martin, so sídlom v Martine, J.Š. Šikuru 4850/, o zaplatenie 586,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Csp/69/2020-88 z 16. novembra 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v prvom výroku a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok), p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, alebo „prvoinštančný súd“, event. „súd prvej inštancie“), odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 586,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 554,33 Eur od 30. 07. 2020 do 03. 09. 2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 529,33 Eur od 04. 09. 2020 do 05. 11. 2020, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 504,33 EUR od 06. 11. 2020 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok). Konanie o zaplatenie sumy 25,- Eur zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol (druhý výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 89,30 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške (tretí výrok).

2. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 672,48 Eur, pozostávajúcej z istiny vo výške 554,33 Eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 35,25 Eur, vyčísleného zákonného úroku z omeškania vo výške 46,90 Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 554,33 Eur od 30. 07. 2020 do zaplatenia a poplatkov vo výške 36,- Eur, a to z titulu uzavretej zmluvy o úvere (ďalej aj „Zmluva“), ktorý úver žalovaný prestal splácať, a preto ho žalobca zosplatnil dňa 18. 02. 2019.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1, 3, 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách účinného v čase ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej aj „ZoSV“, alebo „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a dospel k záveru, že Zmluva

obsahuje všetky náležitosti vyžadované ZoSV, preto úver nie je bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na právnu úpravu platnú ku dňu uzavretia Zmluvy, t. j. ku dňu 09. 05. 2018, ktorá neobsahovala ako obligatórnu náležitosť uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, preto to nebolo povinnosťou žalobcu do Zmluvy uvádzať, navyše, keď žalobca v Zmluve označil veriteľa riadnym spôsobom. Taktiež považoval za splnenú náležitosť Zmluvy, a to uvedenie RPMN, ako aj celkovej čiastky, ktorú bol povinný žalovaný zaplatiť, a tiež všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Z úveru poskytnutého žalobcom žalovanému vo výške 750,- Eur, žalovaný mal zaplatiť celkovú čiastku 924,36 Eur pri konečnej splatnosti úveru dňa 20. 05. 2021, ktorý úver žalobca zosplatnil dňa 18. 02. 2019 a po zosplatnení žalovaný uhradil ešte sumu 136,- Eur, ktorú sumu žalobca zohľadnil už v podanej žalobe. Úhrady žalovaného po podaní žaloby zaplatené dňa 03. 09. 2020 vo výške 25,- Eur a dňa 06. 11. 2020 vo výške 25,- Eur započítal na istinu vo výške 554,33 Eur, preto dlh na istine zostal vo výške 504,33 Eur a za dôvodný teda považoval zvyšok istiny vo výške 504,33 Eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 35,25 Eur a úrokov z omeškania vo výške 46,90 Eur, preto v časti sumy 586,50 Eur žalobe vyhovel. V časti sumy 25,- Eur, v ktorej žalobca nezobral žalobu späť napriek úhrade žalovaného dňa 06. 11. 2020 a poplatkov vo výške 36,- Eur žalobu zamietol a v časti sumy 25,- Eur vzhľadom na späťvzatie žalobcu konanie zastavil. Vzhľadom na omeškanie žalovaného, priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške zákonnej sadzby platnej po 30. 07. 2020.

4. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vzhľadom na pomerný úspech žalobcu vo výške 94,65 % ohľadne priznanej sumy 586,50 Eur + sumy 50,- Eur zaplatenej žalovaným po podaní žaloby, úspech žalovaného predstavoval 5,35 %, a teda čistý úspech žalobcu predstavoval 89,30 % (94,65 % - 5,35 %).

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Namietal nesprávne právne posúdenie veci - omyl súdu a neposúdenie Zmluvy na profesionálnej úrovni. Podľa neho Zmluva neobsahuje adresu veriteľa, na ktorej môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, a všetky predpoklady pre výpočet RPMN, a tiež súd neskúmal, či veriteľ skúmal bonitu klienta pred podpisom Zmluvy s odbornou starostlivosťou, z ktorých dôvodov považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na svoje vyjadrenie k odporu žalovaného zo dňa 07. 10. 2020. Nesúhlasil s interpretáciou, podľa ktorej má byť do Zmluvy včlenený matematický vzorec pre výpočet RPMN, obligatórnosť vzorca nepredpokladá ani ZoSV, ktorý mal zaviesť transpozíciu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 (ďalej len „smernica“). Poukázal na čl. 19 smernice. Jeho názor ohľadom matematického vzorca pre výpočet RPMN zdieľal aj Okresný súd v Trenčíne, ktorý uviedol svoje závery v rozhodnutí zo dňa 24. 11. 2020 pod sp. zn. 15Csp/59/2019. K opakovane uvedenému tvrdeniu žalovaného o absencii adresy veriteľa na uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti poukázal na bod 4.14 Zmluvy, kde na 5. strane v závere uvedeného bodu je uvedená adresa, a na ktorej môže dlžník uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Popieral tvrdenie žalovaného o nekonaní s odbornou starostlivosťou, pretože skúmal príjem žalovaného a jeho záväzky formou dopytu, čoho dôkazom sú reporty predstavujúce odozvu k dopytom zo spoločného registra bankových informácií, sociálnej poisťovne a databázy spoločnosti EOS. Deklarovaný pomer a príjem žalovaného overil z externého nezávislého zdroja a akceptoval jeho príjem vo výške 550,-Eur. Zároveň mal k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch žalovaného zo spoločného úverového registra informácií. Finančná analýza bola v tom čase u žalovaného vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 750,-Eur na tri roky s mesačnou splátkou 25,68 Eur, pričom predmetnou Zmluvou bol žalovanému poskytnutý účelový úver určený na refinancovanie, čo jasne vyplýva z bodu 2.2 Zmluvy.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch (prvý a tretí) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je v odvolaní napadnutých výrokoch (štvrtý, piaty a šiesty) vecne správne, okresný súd v prejednávanej veci náležite vykonal dokazovanie a vec správne právne posúdil.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávanej veci ide o posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu vyplývajúceho zo Zmluvy uzavretej so žalovaným dňa 09. 05. 2018, ktorou poskytol žalovanému úver vo výške 750,-Eur, s úrokovou sadzbou 13,80 %, so splátkami po 25,68 Eur v počte splátok 36, s celkovou čiastkou úveru v sume 924,36 Eur, s RPMN vo výške 14,80 %, s najvyššou prípustnou hodnotou odplaty vo výške 19,22 % a termínom konečnej splatnosti dňa 20. 05. 2021, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 20. 06. 2018 a splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Žalobca úver zosplatnil listom zo dňa 18. 02. 2019 a zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlhu v lehote 10. kalendárnych dní od doručenia výzvy, ktoré skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Na úvere žalovaný zaplatil spolu sumu 202,72 Eur, pričom dve úhrady po 25,-Eur vykonal počas konania, a to dňa 03. 09. 2020 a dňa 06. 11. 2020. Podľa druhu a účelu úveru uvedeného v bode 2.2 Zmluvy išlo o účelový úver určený na refinancovanie.

12. Podstatou odvolacej námietky žalovaného boli tie isté tvrdenia, s ktorými sa prvoinštančný súd vysporiadal, a to neuvedenie adresy veriteľa na uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti, s ktorou námietkou sa prvoinštančný súd riadne vysporiadal, a to v bode 24. a 25. odôvodnenia rozsudku, s ktorou argumentáciou sa odvolací súd plne stotožňuje a na ňu poukazuje.

13. Ďalšou opakovanou námietkou žalovaného bolo neuvedenie všetkých predpokladov pre výpočet RPMN (matematický výpočet), s ktorou sa taktiež okresný súd vysporiadal v bode 26. odôvodnenia svojho rozhodnutia, s ktorou sa odvolací súd plne stotožňuje a aj túto odvolaciu námietku žalovaného považuje odvolací súd za účelovú a nedôvodnú.

14. Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z. Podľa jeho ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSV poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p). V prílohe č. 2 k ZoSV pod bodom I. je uvedená základná rovnica, ktorá vyjadruje RPMN, t. j. vyjadrujúca rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej.

15. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. g) smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery. Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice (čl. 22 smernice).

16. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri tomto údaji preto zákonodarca požaduje súčasne uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky.

17. Odvolací súd má za to, že v predmetnej Zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo Zmluvy jednoznačne vyplývajú.

18. Zo znenia § 9 ods. 2 písm. h) ZoSV nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v Zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia.

19. V posudzovanom prípade ZoSV výslovne neuvádza uviesť v Zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z odvolania žalovaného. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v Zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu. Odvolací súd v súvislosti s predmetným konštatovaním poukazuje tiež na záver vyjadrený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/183/2020, z 24. februára 2021.

20. Z uvedených dôvodov predmetná Zmluva v súlade § 9 ods. 2 písm. h) ZoSV obsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, preto nemožno úver považovať za bezúročný a bezpoplatkov.

21. K novovádzanej skutočnosti žalovaným v rámci odvolania, a to neposudzovania jeho bonity žalobcom pred podpisom Zmluvy, teda nekonaním s odbornou starostlivosťou pred poskytnutím úveru, odvolací súd poukazuje na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu, ako aj na samotný obsah a účel úveru, ktorého účelom bolo refinancovanie tak, ako to vyplýva z bodu 2. 2 Zmluvy, pričom žalobca vo vyjadrení k odvolaniu podrobne uviedol, ako skúmal majetkové pomery, teda príjem, výdavky, ako aj úverovú zaťaženosť žalovaného zo spoločného registra bankových informácií, Sociálnej poisťovne a databázy spoločnosti EOS, pričom žalovaný bol už klientom žalobcu na základe predchádzajúceho úveru a aj táto odvolacia námietka žalovaného bola vzhľadnutá ako nedôvodná so zámerom vyhnúť sa povinnosti splatiť svoj dlh.

22. Preto odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v odvolaní napadnutom prvom výroku a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

23. Odvolaním nenapadnutý druhý výrok rozsudku prvoinštančného súdu zostal nedotknutý (§ 367 ods. 3 CSP).

24. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, keďže odvolaniu žalovaného v danom prípade nebolo vyhovené, a preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu boli priznané v rozsahu 100 %.

25. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).